

Bari Bu Ramazan

Nureddin Yıldız'ın 22.04.2020 tarihli (394.) ramazan ayına özel Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلَی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِیْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz mümin kardeşlerim,

Allah'ın lütfu ve keremiyle bir ramazan-ı şerif daha göreceğiz. Her şeyden önce Rabbimizden bu ramazan-ı şerifi imanımız, sağlığımız ve huzurumuz için bir müjde olarak yaşamayı hepimize nasip etmesini diliyorum.

Muhteşem bir zaman dilimini yaşayacağız, inşallah. Dualarımız her zamankinden daha fazla makbuldür. İbadetlerimiz bütün zamanlarda olduğundan daha değerlidir. Gözyaşlarımız başka zamanlarda olamayacak kadar mübarektir.

Allah'a ve onun peygamberine iman eden, imanında samimi müminler olarak ramazanın değerine inanıyor ve bunda samimiysek, samimiyetimizi yüzde yüz sağlıklı sonuç verecek bir teste tâbi tutabiliriz: İbadetlerimiz, tövbemiz, duamız, gözyaşımızın başka hiçbir zamanda olmayacak kadar değerli ve etkili olduğuna inanıyorsak umudumuzun da hiçbir zamanda olmayacak kadar canlı, hareketli ve rahatlatıcı olması gerekir. Ramazan ayında Allah'ın tövbeleri tam kabul ettiğini, ibadetlerin bir yapılanına on sevap verdiğini, duanın son derece kıymetli olduğunu bileceğiz ama ramazan öncesindeki umutsuzluklarımız devam ediyor olacak; bu mümkün değildir.

Ramazana az süre kalınca hayattan, hastalık şifasından, fakirlik kurtuluşundan, iş stresinden, aile huzursuzluklarından, çocuklarla ilgili endişelerden bezmiş hâlimi ve bunlar hakkındaki umut derecemi söz gelimi yüz üzerinden kırk beş seviyesinde görüyordusam, ramazanın yarısı geçmişken dahi bu gösterge seksen-doksan seviyelerine çıkmamışsa Allah'ın bu ayda tövbeleri ve ibadetleri daha çok kabul ettiğine kendimiz inanmış oluyor muyuz acaba? Hem bu ayda bir lira verenin bin lira vermiş gibi olacağını söyleyeceğiz ve tövbe edenlerin Allah'ın kapısından geri çevrilmeyeceklerine iman edeceğiz hem de davranışlarımız bu imandan eser taşımayacak mı?

Biri çıkıp ramazanla şubat arasında fark olmadığını söylese onun dediğinden uzak olduğumuzu söyler, Allah'a sığınırız. Rabbimiz bu ayda tövbeye yanaşan herkesi huzuruna kabul eder, biliriz. Peygamber aleyhissalatu vesselam bize böyle haber vermiştir. Allah Teâlâ, ramazan orucunu anlatacağı ayetlerinden önceki ayetinde "Kullarım sana beni sorarlarsa ben onlara yakınım. Bana el açıp dua edenin duasını duyarım. Yollarını bulmak istiyorlarsa onlar da bana gelsinler" buyurmaktadır. Eğer ramazanda oruç tuttuğumuz Allah bu Allah ise yolumuz doğrudur; aksi hâlde yolumuz yanlış demektir. Ramazan boyunca iyiliklerimiz, ihsanımız, sadakalarımız çoğaldı diye seviniyor da ramazan öncesindeki umut oranımızı daha iyi seviyelere getiremiyorsak işleyişte bir sorundan muhakkak söz edilmelidir. Umut; sağlığa, belaların define, huzursuzlukların bitmesine, aile geçimsizliklerinin sonlanmasına, maişet sıkıntısından kurtuluşa...

Hayatımızın düzelmesine ve daha iyiye gitmesine yönelik umudumuz hiç değilse ikiye katlanmazsa yanlış yolda ilerleniyordur. Rabbimizin, sayısını sadece kendisinin bildiği çoklukta kulunu affedeceği mübarek ramazan günleri, en derin bataklıktaki kimseleri dahi rahmetiyle temizleyip cennetine aday olacak hâlde getirdiği bu günler, bizi cehennemden kurtulmayla müjdelediği hâlde üç gram gelmez bir sıkıntıya karşı da umutla doldurmuyorsa yanlış demektir. Bu yanlış da bünyelerimizin cennete girsek bile maişet derdinden kurtulamayacak kadar düşüklüğe alışmış olduğunu gösterir! Demek ki cennet bile bizi rahat ettirmeyecektir! Çünkü ramazan, dünyada cennet provasıdır.

Böyle bir beyana karşı "ama sen bizim sıkıntımızın büyüklüğünü bilmiyorsun" itirazını da duyar gibiyim. Evet, kimsenin sıkıntısını bilmiyorum; ama Allah'ı biliyorum. Ve o Allah'a hakkıyla iman eden, Peygamberimizin de dedesi olan İbrahim aleyhisselamı biliyorum. O İbrahim, ateşin ortasına atılırken

bile Allah ile beraber olduğu için akli ateşi değil, serin gül bahçelerini gördü ve Allah o ateş yığınıni onun için gül bahçesine çevirdi.

Allah ile bağlantı kurup bedeni evde ama kalbi göklerde biri olabilseydik dünyadaki mini sıkıntılarımıza takılıp kalmayacaktık. Dertlerimiz bize göre evrensel çapta, aşilamaz büyüklüktedir; Nuh aleyhisselamin oğlundan, Lut aleyhisselamin eşinden yana büyük sorunları vardı ama dertlerinden çatlamadılar. Delirtmedi onları dertleri.

Mümin kardeşlerim,

Bari bu ramazanda, dünyanın dağları ve okyanuslarıyla bizi Allah'a doğru ittiğini gördüğümüz bu ramazanda, virüsünden ekonomisine ve siyasetine kadar her dünya kavgasının dile gelerek bütün insanlığı "Allah'a kaçın!" davetine çağırđını duyalım. Ve biberin acısını zevkle yer gibi yiyen, Allah ile beraber olduğu için diğer beraberliklere takılıp kalmayan mümin kullardan olalım. Bari bu ramazan!

Bu ramazan ayı boyunca tövbelere davet eden nasihatler duyacağız, oruçlarımızı elbette tutacağız, verebilenler zekât-fitre-sadaka verecek... tekrar tekrar konuşmaya gerek yok bunları. Fakat büyük bir gerçeği, Allah'ı ve meleklerini şahit tutarak söylemeliyiz: Yıllardır oruç tutuyor, teravih kılıyoruz; ama ramazan girmeden önceki sıkıntılarımız ve endişelerimiz bizimle birlikte ramazana girip yine beraberimizde çıkiveriyor. Dünyevî endişelerimiz şöyle dursun, cennete girme ümitlerini bile tüketmiş olarak ramazan ayından çıkan bünyelerimiz belki bütün o dert deryasının üzerine, Allah'ın bizi affetmemiş olabileceğini de düşünme gafletini ekleyerek iyice ağırlaşıyordur. Bayram sabahına böyle çıktığımız eski ramazanlar geride kalsın, türlü musibetlerle girmekte olduğumuz bu ramazanda dile gelen bütün dünyanın sesine kulak vererek Allah'a olan umudumuzu diriltelim.

Dünyanın taşı toprağı dile gelmiş, bize sesleniyor:

Ey insan, para ve sağlık, görüyorsun ya bir virüs karşısında işe yaramaz oluyor. Sığınacaksan Allah'a sığın. O seni kabul buyurduktan sonra ateşte yanmaz, suyun içinde balığın karnına düşsen bile boğulmazsın.

Bu ramazan-ı şerifi dünya hayatının, uğrunda kahrolup gitmeye ve sabahlara kadar matem tutmaya değer bir şey olmadığını anlamaya ayıralım. Esas yurdumuzun cennet olduğunu ve dünyada zamanımızın çok sürmeyeceğini, sıramızı beklediğimizi hatırlayalım. Bunun için harama bulaşmadığımızı, Allah'ın emirlerini bu sebeple yerine getirdiğimizi, ramazan geldiğinde tam da bu sebeple umutlandığımızı hatırlayarak tazelenelim. Elimizi açıp "ey Allah'ım" dediğimiz zaman sesimizdeki titreşimlerin karşılık bulması bu umut sayesinde gerçekleşecektir. Rabbimiz şahit olacaktır ki biz kiraya, dükkâna, mağazaya, toprağa her ne kadar bağlıysak da yapışmıyoruz ve ruhen sadece Allah'a bağlıyız.

Bunu başarabilirsek bayrama ulaştığımız günün bir öncesinde, "ne güzel devam ediyordu ramazan..." diye hüznleneceğiz. Allah'ın izniyle bir ay boyunca umudumuz zirve yapmış olarak Allah ile bağlantı hâlinde ciddi mesafe alabilirsek bizi bütün sene besleyecek bir kaynağı da meydana getireceğiz. Bize "demek ki benden de iyi mümin olabilir" gerçeğini öğretecektir bu. Demek ki biz de Rabbimizin kapısına yöneldiğimizde geri çevrilmiyoruz, mübarek sahabiler gibi Allah'a kulluk etmeyi başarabiliyoruz.

O zaman Al-i İmran suresinin 133. ayetinin kulaklarımıza aktığını duyacağız:

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ

"Genişliği yerler ve gökler kadar olan cennete ve Allah'ın mağfiretine koşun."

Bir ay boyunca buna layık olduğumuzu kendimize ispat edeceğiz. Çünkü yıllardır ramazanlarda bol bol sofrayı kurmayı becerbiliyor ama umut doldurmayı beceremediğimiz için ramazanlar geldikleri gibi gitmektedirler. Hayır! Bari bu ramazan, türlü sıkıntılarla yoğrulduğumuzun da öğrettiği gibi, Allah'tan başka hiçbir devanın son çare olmadığını öğrenerek bayrama kavuşalım.

Öncelikle tövbe işi ele alınmalıdır. Günahlarımızdan, özellikle kul haklarından tövbe edilecektir ki en büyük kul hakkı eşlerin birbirine karşı haklarıdır. Yeni bir hayat kurmaya karar verilecektir. Böylece ailemizi Kur'an ile buluşturur, yeryüzünün her bir köşesini Allah'ın rızası için kullandığımız amaca göre şekillendiririz. Arkadaşlıklarımızı Allah için sürdürdüğümüz yeni bir yaşayış düzenidir bu.

*

Her şeyden önce, ramazana bakışımızı değiştirelim. Zaten müminler olarak hepimiz oruç tutacağız. Zengin olanlar zaten zekât ve fitre verecek. Ama neden sonunda şeytan kazansın bu savaş? Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, bu mübarek ayda şeytanların bağlandığını haber veriyor. Hazır şeytanlar da görevinde değilken ortada yalnızca insan şeytanlar kalıyor, onların göründükleri televizyon kalıyor. Bundan da kurtulmak bizim elimizdedir. Ağzımızın gıybet edip etmemesi bizim elimizdedir. Öyleyse ramazan atılımımız için bu ayı değerlendirmeliyiz.

Bari bu ramazan!

Bu otuz gün bizi dünyanın türlü dertlerinden ve insanî streslerinden alıp Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile ashabının Medine'de tuttıkları oruç ile yaşanan mübarek atmosfere taşınmalıdır. Otuzuncu gün geldiğinde görmeliyiz ki meğer biz bu işi başarabilirmişiz.

Tövbesi edilmemiş günah bırakmamaya, her günü ibadetlerle şenlendirmeye gayret ettiğimiz bir ramazan iklimini yaşadığımızda, bayram denen güne kavuştuğumuzda biliriz ki asıl bayram, o gün cehennemden kurtulduğumuzun ilan edileceği ve orucu iyi tutanlar için açılacak Reyyân kapısından girdiğimize sevineceğimiz gündür. Bu ramazanda Rabbimizin eceli gelir de bizi bulursa hüsn-i hatime (güzel bir ölüm) olacaktır çünkü ramazanın başında nasıl bir atmosfere gireceğimizi tarif etmiştik. Ölüm ramazanda değil de sonraki yıllarda bulursa bizi, zaten sistemimizi ramazanda ayarladığımız için yine kötü bir şeyle karşılaşmış olmayacağız demektir.

O zaman fakirlikten, hastalıktan, ölümden değil başıma bir şey geldiğinde onunla Allah ve meleklerinin yardımı olmaksızın tek başıma uğraşacak yalnızlığa düşmekten korkarım. Yoksa ne ateş ne havasızlık, Allah ile beraber olabileni mahvedememiştir. Eyyüb, Yunus, İbrahim -aleyhimüsselam- peygamberler, kulağa imkânsız gelecek şartlarda imtihan edilmişler ama bu sıkıntıları onları yıkamamıştı. Çünkü hayatın aslı olan Allah ile beraberdiler.

Bu ramazan, hayatımızı ve hayatımızda olan her şeyi oruçla kuşatarak gün geçirelim. Oruç dertlerimizi, evlerimizi, cebimizdeki parayı kuşatmalı ve şekillendirmelidir. Böylece dertler bizden bir basamak altta kalırlar. Fakat hem oruç tutar hem Allah'tan kopukluğumuzun ezikliğiyle yaşamaya devam edersek bir sivrisinek ısırığı yüzünden bile uykularımızı kaçıırır, huzurumuzdan olabiliriz. Paranın, bilimin, dilin, hayatın oruç tuttuğu bir yaşayış şeytanların bağlandığı yaşayış tarzıdır.

Bunun ramazanda kampına girerek pratiğini yapar, diğer ramazana kadar sürecek etkilerini bir ayda oluşturabiliriz, Allah'ın izniyle. Tıpkı aşı gibi: Bir hastalığa karşı bedene aşı yapıldığında o hastalık bir ömür bedene zarar vermekten nasıl uzak duruyorsa ramazan aşısı da bünyeyi yıl boyu koruma görevini üstlenecektir.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.